

การผันวรรณยุกต์

การผันวรรณยุกต์จะต้องคำนึงถึง

.....

ไตรยางค์

พยัญชนะภาษาไทยทั้ง ๔๔ ตัว จัดออกได้เป็น ๓ หมู่ โดยนำพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเดียวกันและผันอย่างเดียวกันมาไว้ด้วยกัน จัดได้เป็น ๓ หมู่เรียกว่า ไตรยางค์ เพื่อสะดวกแก่การผันวรรณยุกต์

อักษรกลาง

“ไ้ จิก เต็ก ตาย บน ปาก โอง”

อักษรสูง

“ผี ฝาก ถุง ข้าง สาร ให้ จัน”

อักษรตัวคู่

“พี แฟน เธอ คง แซว เฮีย ชั่น”

อักษรต่ำเดี่ยว

“งู ใหญ่ นอน อยู่ ณ ริม วัต โม ฟี โลก”

สรุป

อักษรสูง	มี ๑๑ ตัว	คือ	ข ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ห
อักษรกลาง	มี ๙ ตัว	คือ	ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ
อักษรต่ำ	มี ๒๔ ตัว	คือ	ค ต ฅ ง ช ฌ ฎ ฎ ฏ ณ ด ถ ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ฤ ล ฦ ว ศ ษ ส ห ฬ อ ฮ ฯ ะ ั า ำ ิ ี ึ ื ุ ู ฺ ฻ ฼ ฾ ฿ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

คำเป็นคำตาย

พยางค์หรือคำในภาษาไทยที่ประสมด้วยมาตรา
ตัวสะกดต่างๆ นั้นจะออกเสียงหนักเบา ยาวสั้นต่างกัน
ซึ่งเรียกว่าคำเป็นคำตาย โดยมีหลักสังเกต ดังนี้

คำเป็น

“นมยวง ยาว เกิน”

คำตาย

“กบด สัน”

การผันเสียงวรรณยุกต์ มีกฎเกณฑ์ ดังนี้

๑. การผันอักษรสูง (ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ส ษ ห)

อักษรสูง คำเป็น พ้นเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่น ขาว หาม ถาง
 ดังนั้น เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์เอก จะได้เสียงเอก เช่น ข้าว ฝ่า สั่ง

เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์โท จะได้เสียงโท เช่น ข้าว ฝ่า สั่ง

จะเห็นได้ว่า “ อักษรสูง คำเป็น ” ผันได้ ๓ เสียง คือ
 เอก โท จัตวา

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
-	ฝั่่ง	ฝั่่ง	-	ฝั่ง
-	ถั่	ถั่	-	ถั
-	ข่า่ว	ข่า่ว	-	ขาว

อักษรสูง คำตาย ฟันเสียงเป็นเสียงเอก เช่น ขด ผด ขบ
 ดังนั้น เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์โท จะได้เสียงโท เช่น ขัด
 จะเห็นได้ว่า “ อักษรสูง คำตาย ” ผันได้ ๒ เสียง คือ เอก โท

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
-	ผัก	ผัก	-	-
-	สะ	สะ	-	-
-	หัด	หัด	-	-

๒. การผันอักษรกลาง (ก จ ด ต ฎ ฏ บ ป อ)

อักษรกลาง คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียง สามัญ เช่น กาย ดาว ปา

ดังนั้น	เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์เอก	จะได้เสียง	เอก	เช่น	ท่า ป่า ต่า
	เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์โท	จะได้เสียง	โท	เช่น	ต้า ป้า ต้า
	เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์ตรี	จะได้เสียง	ตรี	เช่น	ต๋า ป๋า ต๋า
	เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์จัตวา	จะได้เสียง	จัตวา	เช่น	ต่ำ ป่า ต่า

จะเห็นได้ว่า “ อักษรกลาง คำเป็น ”
 ผันได้ครบทั้ง ๕ เสียง และเสียงของวรรณยุกต์
 ก็ยังตรงกับรูปของวรรณยุกต์อีกด้วย

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
อ่า	อ๋า	อ้า	อ๊า	อ๋า
ตาย	ต่าย	ต้าย	ต้าย	ต้าย

อักษรกลาง คำตาย

อักษรกลาง คำตาย ฟันเสียงเป็นเสียง เอก เช่น กบ กระ โดด

ดังนั้น เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์โท จะได้เสียง โท เช่น กัก ต้อบ ป้อบ

เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์ตรี จะได้เสียง ตรี เช่น กัก ต้อบ ป้อบ

เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์จัตวา จะได้เสียง จัตวา เช่น กัก ป้อบ ป้อบ

จะเห็นได้ว่า “อักษรกลาง คำเป็น” ผันได้ครบทั้ง ๔ เสียง คือ เอก โท ตรี จัตวา

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
-	กัก	กั้ก	กั๊ก	กั๋ก
-	ตอบ	ต้อบ	ต๊อบ	ต๋อบ
-	ปอบ	ป้อบ	ป๊อบ	ป๋อบ

๓. การผันอักษรต่ำ (ค ค ฅ ง ช ฌ ฉ ญ ๓ จ ฉ ท ฐ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว พ ษ)

อักษรต่ำ คำเป็น ฟันเสียงเป็นเสียง สามัญ เช่น คาง ฅง โชน ยาว เคย

ดังนั้น เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์เอก จะได้เสียง โท เช่น ค่าง โคน เท่า

เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์โท จะได้เสียง ตรี เช่น ค้าง โล้น เท้า

จะเห็นได้ว่า “ อักษรต่ำ คำเป็น ” ผันได้ ๓ เสียง คือ สามัญ โท ตรี เช่น

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
คา	(ข่า)	ค่า	ค้ำ	(ขา)
เยื่อน	(เหยื่อ่น)	เยื่อ่น	เยื่อ่น	(เหยื่อ่น)
ลุ่ม	(หลุ่ม)	ลุ่ม	ลุ่ม	(หลุ่ม)

อักษรต่ำ คำตาย-สระเสียงสั้น พยางค์เป็นเสียง ตรี เช่น รัก นะ คะ
 ดังนั้น เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์เอก จะได้เสียง โท เช่น รัก นะ คะ

จะเห็นได้ว่า “ อักษรต่ำ คำตาย-สระเสียงสั้น ” ผันได้ ๒ เสียง คือ โท ตรี เช่น

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
-	-	คะ	คะ	-
-	-	งับ	งบ	-
-	-	คิก	คิก	-

อักษรต่ำ คำตาย-สระเสียงยาว ฟันเสียงเป็นเสียง โท เช่น ฟาก เชิด
 ดังนั้น เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์โท จะได้เสียง ตรี เช่น ฟ้าก เชื้อต

จะเห็นได้ว่า “ อักษรต่ำ คำตาย-สระเสียงยาว ” ผันได้ ๒ เสียง คือ โท ตรี เช่น

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
-	-	มาก	มัก	-
-	-	ราด	ร้าย	-
-	-	ทาบ	ทำบ	-

๔. การผันอักษรคู่ (ค ต ฒ ช ฌ ฉ ฑ ฒ ท ฐ พ ฟ ภ ฮ)

อักษรคู่ คือ อักษรต่ำที่มีเสียงคู่ หรือเสียงใกล้เคียงกับอักษรสูง (ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ส ษ ห) ซึ่งเมื่อ “ อักษรต่ำคู่ ” นำมาผันรวมกัน กับ “ อักษรสูง ” แล้วจะได้เสียงวรรณยุกต์ครบ ๕ เสียง เช่น

คู่ที่	อักษรสูง	อักษรต่ำ	เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
๑	ค ต ฌ	ช ฌ	คา	ซ่า	ค่า / ซ้า	ค้ำ	ชา
๒	ช ฌ	ฉ	ชา	ฉ่า	ซ่า / ฉ้า	ช้ำ	ฉา
๓	ช	ศ ส ษ	ชา	ซ่า	ซ่า / ล้า	ช้ำ	สา
๔	ท ฒ ท ฑ	ฐ ถ	ทา	ถ่า	ท่า / ถ้า	ท้ำ	ธา

คู่ที่	อักษรสูง	อักษรต่ำ	เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
๕	พ ภ	ผ	พา / ภา	ผ่า	พ่า / ผ้ำ	พ้ำ	ผา
๖	ฟ	ฝ	ฟา	ฝ่า	ฟา / ฝ้า	ฟ้ำ	ฟา
๗	ช	ห	ชา	ห่า	ช่า / ห้ำ	ช้ำ	หา

๕. การผันอักษรเดี่ยว (มี ๑๐ ตัว คือ ง ญ ณ น ม ย ร ล ว พ)
 อักษรเดี่ยว คือ อักษรต่ำที่ไม่มีเสียงคู่กับอักษรสูง
 ดังนั้น หากต้องการจะผันให้ครบทั้ง ๕ เสียง จะต้องใช้
 พยัญชนะ หรือเสียง ห. นำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
ยา	หย่า	ย่า / หย้า	ย้า	หยยา
ลา	หล่า	ล่า / หล้า	ล้า	หลลา
วา	หว่า	ว่า / หว้า	ว้า	หวา

